

mand for 2den Kreds (Earsen), nu bleve vedtagne her idag, saa troer jeg dog ganske vist, at selv de, der havde stemt for dem, vilde finde, at det vilde være en høist urimelig Forordning, om man vilde mene, at Landssthinget 14 Mar efter skulde føle sig bundet ved denne Afstemning og skulde anfæ sig som tvunget til da at gennemføre det, hvis det paany dukkede op igjen. Mig er det altid forekommet, at det er saa langt fra, at man kan hente noget Argument fra Dagsordenen af 1856 for det, der nu er foreslaaet, at der meget snarere derfra lader sig hente et Argument derimod. Tingene er jo nemlig den, at det Project, som dengang fremkom, senere har vist sig at være urealisabelt. Regjeringen har ikke troet at kunne indlade sig paa det, og baade Landssthinget og endogsaa Føllethinget have ikke fortsat deres Bestræbelser for at faae den dert liggende Tanke gennemført, de have opgivet den, ja de have endog taget imod et heelt andet Forslag, hvis Vedtagelse egentlig udelukkede denne Dagsorden. Saaledes er Sagen gaaet hen i 14 Mar; men den Omstændighed, at et Project engang er fremkommet for lang Tid siden, men da har vist sig urealisabelt, forekommer mig nu snarest at maatte gjøre det betænkeligt at komme frem med det igjen, ialfald naar man da ikke kan bevise, at Omstændighederne ere blevne ganske væsentlig forandrede, men det turde det være vanskeligt at bevise i det nuværende Dieblif. — Det er en Følge heraf, at Udvalgets Fleertal ikke kan gaae ind paa de nævnte 9 Punkter. Hvad angaaer de Endringer, der dertil ere stillede af tvende andre ærede Medlemmer af Udvalget, da skal jeg med Henhyn til de Endringer, der ere foreslaaede af den ærede 6te Landssthingsmand for 9de Kreds (M. Andersen), bemærke, at idetmindste jeg for mit Vedkommende ikke vilde kunne anfæ Punkterne for væsentlig forværrede derved, at disse Endringer bleve vedtagne; men, da jeg i det Hele taget er imod den nævnte Dagsorden, agter jeg dog ogsaa at stemme imod disse Endringer. Hvad derimod angaaer de Endringer i Mindretallets Dagsorden, som ere foreslaaede af en æret Landssthingsmand for 2den Kreds (Earsen), da skal jeg bemærke, at

jeg veed, at idetmindste flere af Udvalgets Fleertals Medlemmer — og jeg troer ogsaa at kunne slutte mig til dem — ere af den Mening, at der vel kunde være Anledning til at stemme for disse Endringer. Grunden til en saadan Afstemning vilde da naturligviis kun være den, at man fandt de Punkter i Dagsordenen, som foreslaaes forandrede ved disse Endringer, at være af den Natur, at der kunde være Anledning til særlig at gjøre Indvendinger imod dem, hvormod Grunden ikke er den, at man mener, at Dagsordenen selv med disse Endringer vilde kunne blive egnet til Vedtagelse.

Jeg skal nu vende mig til den første Deel af det ærede Mindretals Dagsorden, Indledningen til samme, som jo vil komme til særlig Afstemning. Med Henhyn til denne ligger det da nu i de Uttringer, som jeg allerede igaar tilfod mig at fremsætte, og som ogsaa bleve tiltraadte af et andet æret Medlem af Udvalget (Østrup), at vi i og for sig ikke ville kunne have Noget at erindre mod den Sætning, som dert indeholdes. Naar det dert siges, at Lovgivningsmagten er berettiget til at paabyde Fæstes Overgang til Selveie, da er dette en Udtalelse angaaende Lovgivningsmagtens Myndighed, som Udvalgets Fleertal paa ingen Maade kan modfige; Fleertallet anerkjender i fuldeste Maal Lovgivningsmagtens Myndighed paa Samsundslivets forskjellige Gebeter. Naturligviis vil Fleertallet heller Intet kunne have at erindre imod, men maa tværtimod finde det fuldkommen rigtigt, at det tilføies, at Forslag til en Lov herom helst bør udgaae fra Regjeringen. Det er altsaa heraf en Følge, at Udvalgets Fleertal ikke kan fraraade Vedtagelsen af denne Deel af Mindretallets Forslag. Jeg for mit eget Vedkommende kan dog ikke lade være at tilføie, at jeg ganske vist har en Indvending at gjøre ogsaa imod denne Deel, men det er kun den Indvending, at det forekommer mig, at det er uheldigt at give Udsigt til Noget, som man ikke veed, hvad er, og det forekommer mig, at man kunde fige, at der ved den omtalte Deel af Dagsordenen gives en saadan Udsigt, forsaavidt som man mulig vil finde, at der derved gives Udsigt til en Lov som den dert nævnte,